

Udlægget, som er en Følge af den nye Indretnings Begyndelse og de Vanfæligheder, der kunne opstaa derved. Det forekommer mig saaledes, at der heller ikke fra denne Side betragtet er nogen Grund til at undlade at paalægge denne Skat. Naar jeg for mit Vedkommende har nogen Betænkelse ved denne Lov, saa er den paa ingen Maade knyttet til Grundsætningen, tværtimod, jeg kan fuldstændig støtte den ærede Minister, det glæder mig at se en saa klar Udtalelse af Frihandelsprincippet fremlagt paa Thingets Bord, men min Tvivl angaar visse Enkeltheder i Loven, idet det er muligt, at Skatten, som den nu er fastsat — naturlig, idet den er sat saa høje i Overensstemmelse med vor Toldbortgivning — mulig kan komme til at gjøre en Forskjel mellem Fabrikkerne efter de forskjellige Principer, hvorefter Fabrikker blive anlagte her i Landet. Grændsen er her ved Nr. 19. Om nu en Fabrikant lægger an paa at tilveiebringe en Suffertalitet lidt over Nr. 19, skal han betale højere Skat, medens derimod de, der tilveiebringe en Suffertalitet mulig lige under Nr. 19, skulle betale mindre Skat. Jeg tror, at den Beregning, man her har lagt til Grund for at undersøge, hvad der kommer ud af disse Roesuffere, maatte neppe vil svare til Virkeligheden; man er gaaet ud fra, at der i Gjennemsnit vil blive anvendt Roesuffere af en simplexe Bestaffenhed, end der virkelig vil blive anvendt. Det er naturligt, at der i denne Henseende kan være Anledning til at træffe andre Bestemmelser; man har f. Ex. i Frankrig sat endnu en Grændse adskillig lavere ned. Det er imidlertid Enkeltheder, hvorom jeg dels ikke ønsker nærmere at udtale mig paa dette. Trin og med Hensyn til hvilke jeg dels ogsaa vil forbeholde mig at anstille de yderligere Undersøgelser, der maatte kunde være Foranledning til at foretage.

Berg: Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til den Betragtning, der er gjort gjældende af flere ærede Medlemmer og nu sidst af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Jeg tror imidlertid ikke, at det er af Veien, at man slaar den Grundtanke, hvorfra dette Lovforslag er gaaet ud, fast, thi det forekommer mig, at der hyppig omkring i Befolkningen herfter megen Vildfarelse med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg tror dog, vi maa være paa det Næne med, at de ærede Kapitalister, der lave disse Historier, ikke gjøre det af særlig specielt Hensyn til Agerbruget eller af særlig specielt Hensyn til at skaffe Arbejderne Fortjeneste, men af Hensyn til at tjene Penge. Det forekommer mig derfor ogsaa, at naar dette er Hensynet, som det utvivlsomt maa være for dem, saa maa de ogsaa, saaledes som nys er nævnt, have anlagt deres Beregning paa, at de kunne naae dette Hensyn ved deres egen Virksomhed og ikke igjennem Indtægter fra Statskassen; thi enten vi maa af-

forte paa den Indtægt, vi skulle have igjennem Suffertolden, eller vi direkte betale nogle Hundrede Tusind Daler om Aaret, er Et og det Samme; men jeg kan ikke skjønne, at der kan være nogen- somhelst Grund for os til paa det Almindeliges Vegne at bevilge nogle Hundrede Tusind Daler til enkelte Kapitalister eller Andre, som med dem staa i Forbindelse, for at oprette en ny Virksomhed, for yderligere derved at tjene Penge. Vi ville derved komme til at udfærdige en Skat for Beboerne i de mindre velhavende Egne, som endda allerede have haardt nok ved at udrede Skatterne, for at de Egne, der ere meget mere velhavende, kunne faae yderligere Fordel af deres Jord eller Sligt; jeg tror ikke, at vi ere berettigede dertil. Jeg siger som ærede Medlemmer: saalænge vi skulle have Suffertolden bestaaende, saalænge maa vi ogsaa beskaffe ligesaa vel Tilvirkningen af Suffer, som vi beskaffe Tilvirkningen af Brændevin, saalænge vi have en Spiritustold bestaaende, det er ganske ens. Nu er der imidlertid et andet Spørgsmaal, og det er, at man nærer Frygt for, at det overhovedet kan betale sig, at Vedkommende ville lide Tab; men hertil maa jeg svare: skulde det da være saadanne Tab, som ikke efter nogle Mars Forløb igjen ville kunne blive dækkede ved en forøget Fortjeneste, saa viser dette jo kun, at denne hele Historie ikke passer for vore Forhold, og at det altsaa i Virkeligheden er et nationalt Tab at anvende Penge derpaa. Man siger ikke saa sjældent: Det er dog deilig, at vi selv kunne fabrikere, at vi selv kunne tillave, hvad vi bruge her i Landet; men hertil turde jeg sætte et stort Spørgsmaalstegn. Jeg tror, det er bedst, at vi anlægge vor hele Virksomhed saaledes, som det er naturligt for os, og Spørgsmaalet er da, om det maasse ikke er ligesaa helbigt for Samfundet i det Hele, at de Egne, hvor der kan frembringes saa gode Sufferroer, at der derigjennem kan skaffes Suffer tilveie, igjennem Dyrkning af Røer eller paa anden Maade, bragte mere Kjød, Smør og Ost tilveie, saa at vi kunde udspre saae meget mere deraf, thi det maa vi ikke glemme, at jo mindre Suffer vi ved Hjælp af vor egen Suffertilvirkning behøve at indspore, desto mindre Kjød, Smør og Ost ville vi komme til at føre ud af Landet. I hvilket Forhold dette vil staa til hinanden, kan utvivlsomt ikke afgjøres, men det er klart for mig, at fraaer Forretningen ikke Regning igjennem en længere Arrække, da er der begaaet en Feil, og der er derfor saa meget mindre Anledning for Staten til at afhjælpe den. Det er efter min Opfattelse en fuldstændig rigtig Bemærkning, der er fremkommen fra flere, at det dog er en bagvendt Orden, dersom vi, samtidig med at vi søge at hæve en ubillig Beskyttelse for forskjellige Fabrikgrene, ville opelske nye Fabrikationer ved at give nye Beskyttelser. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde sige til det, der er fremkommet fra andre ærede Medlemmer, for at vi maasse kunne faae det til at staa lidt klarere for Befolkningen,